

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200026
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219200026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v sporovej veci žalobcu: W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. Y. XXX/XX, D. Y., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Pongráczom, advokátom so sídlom Alžbetínske námestie č. 1203, P.O.BOX 124, Dunajská Streda, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške 16.274,25 eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.08.2020, č.k. 19C/1/2019-147, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. konanie o žalobe o zaplatenie náhrady škody v sume 16.274,25 eur zastavil a výrokom II. stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že uznesením z 24.02.2020, č. k. 19C/1/2019-130, bolo konanie podľa § 163 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prerušené na zhodný návrh strán. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.02.2020. Z prvej vety § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že súd v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP pokračuje len na návrh niektorej zo strán sporu (nikdy nie z vlastného podnetu). Ak takýto návrh nie je v stanovenej lehote podaný, súd nemá inú možnosť, ako konanie zastaviť. Pokračovanie v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP teda závisí od dispozíčného úkonu strany sporu. Zákonodarca v ustanovení § 163 ods. 2 CSP nedáva súdu možnosť rozhodnúť, či konanie zastaví, ak to uzná za vhodné, alebo v ňom bude pokračovať, pretože zo znenia ustanovenia § 163 ods. 2 CSP je jasný príkaz súdu konanie zastaviť, ak v stanovenej lehote nie je podaný návrh na pokračovanie v konaní. Toto ustanovenie, a to ani v spojení so základnými princípmi uvedenými v čl. 1 až 18 CSP, neukladá súdu povinnosť zisťovať, či strany sporu majú záujem v konaní pokračovať. Ak strana má záujem v konaní pokračovať, je jej procesnou povinnosťou podať potrebný návrh. V prejednávanej veci tak ale neučinila ani jedna zo strán. V ďalšom súd uviedol, že ako návrh na pokračovanie v konaní nemožno s odkazom na § 124 ods. 1 CSP vyhodnotiť ani podanie žalobcu z 11.08.2020, ktorým žiadal, aby súd pripustil a) vstup subjektu „Slovenská republika, zast. Generálnou prokuratúrou SR“ do konania na strane žalovaného a b) zmenu žaloby. Citované ustanovenie Civilného sporového poriadku predstavuje osobitné pravidlo týkajúce sa spôsobu výkladu podania ako procesného úkonu, ktoré ukladá súdu posudzovať podanie len z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako bol navonok prejavovaný, nie podľa toho, či medzi prejavovým procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho je skutočný súhlas. Súd môže prihliadať len na to, čo bolo voči nemu prejavované, a je nepodstatné, či strana svojím úkonom zamýšľala vyvolať iné účinky. Ak je prejav vôle obsiahnutý v podaní dostatočne určitý a zrozumiteľný, je bez vád a vyvoláva účinky, ktoré s ním procesný predpis spája. Podanie, ktoré obsahuje konkrétny procesný návrh predpokladaný procesným právom, vyvoláva účinky spojené práve s týmto procesným návrhom a nemôže zároveň vyvolávať účinky žiadneho iného

(neprejaveneho) procesneho navrh (pozri v tomto zmysle R 34/2011). Podaniu zalobcu z 11.08.2020 nemozno vychitat, ze by bolo neurcite alebo nezrozumitelne, pretože hned v úvode obsahuje prejav vôle zalobcu podat „navrh na zmenu zaloby podľa ust. § 139 C.sp. a na pristupenie dalsieho subjektu na strane zalovanej podľa ust. § 79 C.s.p.“, po ktorom nasleduje odvodnenie oboch týchto navrhov a v závere (poslednom odseku) zalobca zhodne s úvodom a odvodnením svojho podania prednáša „petit“ oboch navrhov. Toto podanie zalobcu teda obsahuje dva jasne vymedzené procesné úkony: návrh na pripustenie zmeny žaloby (§ 139 CSP) a návrh na pripustenie vstupu ďalšieho subjektu do konania (§ 79 CSP). Takéto podanie preto po obsahovej stránke nemožno vykladať inak. Opačné chápanie tohto podania by zjavne prekračovalo jeho rámec aj z iného dôvodu: v konaní vystupuje na strane žalovaného doposiaľ len Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Návrh na zmenu žaloby, ktorým sa žalobca domáha určitých peňažných nárokov, ktoré si uplatnil v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov na Generálnej prokuratúre SR, a návrh na vstup nového subjektu zastúpeného Generálnou prokuratúrou do konania (pričom s Generálnou prokuratúrou SR treba v prípade takýchto žalôb konať - pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave, z 25.06.2019, sp. zn. 9Co/134/2018, body 59 a 60), jednoducho nemožno zároveň vyhodnotiť ako návrh na pokračovanie v prerušenom konaní, ktoré sa viedlo o peňažných nárokoch voči Slovenskej republike, v mene ktorej v konaní koná Ministerstvo spravodlivosti. Keďže návrh na pokračovanie v konaní nebol podaný do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, teda do 25.08.2020, súd konanie podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil s tým, že zastavenie konania nezakladá prekážku veci rozsúdenej podľa § 230 CSP a žalobca sa môže domáhať svojich nárokov novou žalobou. O trovách konania súd rozhodol na základe § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa náhrada trov konania priznáva proti tej strane, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. V danej veci mali právo podať návrh na pokračovanie v konaní obe strany, no keďže ani jedna z nich tak neučinila, zastavenie konania možno pričítať obom stranám v rovnakom pomere. Preto súd rozhodol tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že konanie bolo prerušené na základe jeho návrhu na prerušenie konania na 3 mesiace zo dňa 18.02.2020 z dôvodu podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na Generálnej prokuratúre SR. Poukázal na ust. § 165 ods. 1 CSP, podľa ktorého len čo odpadne prekážka pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. V danom prípade podľa názoru žalobcu z jeho návrhu na zmenu žaloby podaného dňa 11.08.2020 bolo súdu prvej inštancie zrejmé, že odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené, nakoľko z obsahu podania vyplýva, že Generálna prokuratúra SR neakceptovala návrh poškodeného na predbežné prerokovanie nároku, pričom návrh na prerušenie konania bol podaný z dôvodu podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na Generálnu prokuratúru SR. Súd prvej inštancie by mal teda pokračovať v konaní vzhľadom na ust. § 165 ods. 1 CSP. Odvolateľ poukazuje na to, že každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu a to v zmysle § 124 ods. 1 CSP. V danom prípade z obsahu návrhu na zmenu žaloby vyplýva, že žalobca žiadal konať a pokračovať v predmetnom konaní, navrhol, aby súd súhlasil so vstupom nového účastníka na strane žalovanej a aby po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok. Súdu prvej inštancie teda bolo evidentné, že žalobca žiada pokračovať v konaní. Nesprávnym právnym posúdením veci došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a ani neboli splnené procesné podmienky na vydanie napadnutého uznesenia. Zastavenie konania má pritom u žalobcu mimoriadne závažné dôsledky predovšetkým z hľadiska premlčania, pretože ak by opätovne podal žalobu o náhradu škody, nemožno zo strany žalovaných vylúčiť námietku premlčania, čo výrazne zvyšuje škodlivé následky zastavenia konania. Navrhol preto zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP v spojení s § 357 písm. a/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

5. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnu prerušenie konania alebo zhodne navrhnu odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

6. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

7. Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že žalobca podaním zo dňa 17.02.2020 požiadal súd o odročenie pojednávania vo veci vytyčeného na deň 18.02.2020 a zároveň požiadal o prerušenie konania na 3 mesiace. Žalovaný podaním z rovnakého dňa súdu oznámil, že v zhode so žalobcom navrhuje, aby súd pojednávanie odročil a aby prerušil konanie na dobu troch mesiacov.

8. Na základe vyššie uvedeného, súd prvej inštancie vzhľadom na zhodný návrh strán sporu uznesením zo dňa 24.02.2020, právoplatným dňa 25.02.2020, konanie prerušil podľa § 163 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pokračovanie v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP je potom v zmysle § 163 ods. 2 CSP možné len na návrh niektorej zo strán, ktorým požiada o pokračovanie v konaní najneskôr do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak sa tak nestane, súd konanie zastaví. V danom prípade žiadna zo strán v lehote šiestich mesiacov od právoplatného prerušenia konania nepodala návrh na pokračovanie v konaní a preto súd nemal inú možnosť, len konanie zastaviť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto podľa názoru odvolacieho súdu správne a zákonné.

9. Odvolateľ tvrdil, že súd mal pokračovať v konaní, keďže odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené. Vychádzal z toho, že dôvodom, pre ktorý žalobca požiadal súd o prerušenie konania, bola skutočnosť, že sa obrátil na GP SR so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom v prípade odmietnutia žiadosti prichádzalo zo strany žalobcu do úvahy rozšírenie žaloby na strane žalovanej. Táto prekážka podľa neho odpadla, čo je zrejme z obsahu jeho podania z 11.08.2020, ktorým podal návrh na zmenu žaloby a na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovanej.

10. Odvolací súd sa s názorom odvolateľa nestotožnil. Ustanovenie § 165 ods. 1 CSP (podľa ktorého len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu) upravuje dôsledky iba pre prípady prerušenia konania podľa § 162 a 164 CSP, čo však nebol uvedený prípad. V danej veci išlo totiž o prípad prerušenia konania podľa § 163 ods. 1 CSP, kedy k prerušeniu konania došlo na základe zhodného návrhu sporových strán a v takom prípade sa na pokračovanie v konaní nepoužije ust. § 165 CSP, ale osobitný procesný postup podľa § 163 ods. 2 CSP, ako to aj správne urobil prvoinštančný súd. V prípade prerušenia konania podľa § 163 ods. 1 CSP je potom irelevantné, z akého dôvodu požiadali strany súd o prerušenie konania.

11. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj ostatnú argumentáciu žalobcu prezentovanú v odvolaní. Za návrh na pokračovanie v konaní nie je možné považovať podanie žalobcu z 11.08.2020, ktorým žiadal, aby súd pripustil vstup subjektu Slovenskej republiky, zast. Generálnou prokuratúrou SR do konania na strane žalovaného a zároveň zmenu žaloby. Ide totiž o celkom iné procesné návrhy než návrh na pokračovanie v prerušenom konaní a správne preto súd konanie zastavil pre absenciu relevantného návrhu na pokračovanie v konaní, keďže súd môže prihliadať len na to, čo bolo voči nemu prejavované. V tomto smere už prvoinštančný súd dostatočne jasne a presvedčivo vysvetlil dôvody, pre ktoré podanie žalobcu zo dňa 11.08.2020 nebolo za žiadnych okolností možné považovať za návrh na pokračovanie v konaní a odvolací súd sa v plnom rozsahu s touto argumentáciou stotožňuje. Odvolací súd dopĺňa, že tak hľadiska obsahu, ako aj označenia úkonu, ktorý nevykazuje žiadne vnútorné rozpory alebo protirečenia, niet pochybností, že predmetné podanie žalobcu je iba návrhom na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovanej podľa § 79 CSP a návrhom na zmenu žaloby podľa § 139 CSP a takéto procesné návrhy nie sú spôsobilé vyvolať žiadne iné účinky, než práve uvedené. Interpretácia tohto úkonu spôsobom, aký podsúva žalobca, by v prípade jej akceptácie súdom znamenala svojvoľný výklad a aplikáciu § 163 ods. 2 CSP a takýto postup by bol v rozpore so zákonom.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie za použitia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 255 CSP v spojení s § 262 a § 396 CSP, keď vzhľadom k výsledku takto skončeného odvolacieho konania bol plne úspešný žalovaný a preto by mu patrila plná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd však, berúc do úvahy skutočnosť,

že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny a žiadne trovy konania mu nevznikli, postupujúc v súlade so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 Základných princípov CSP) rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

14. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).